

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
D E C I Z I E

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Vadim Lupan în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2018 în cauza penală, în privința lui

Mahu Gheorghii XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 09.01.2017 până la 26.01.2018;

Instanța de apel de la 14.03.2018 până la 25.04.2018;

Instanța de recurs de la 21.03.2019 până la 29.05.2019.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 ianuarie 2018, Gheorghii Mahu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 317 alin. (2) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi, i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată prin noua sentință a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Hîncești din 13 noiembrie 2015, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Gheorghii Mahu la 19 iunie 2016, ora 00:40, fiind deținut în Penitenciarul nr. 4 -Cricova, cu sediul în mun. Chișinău, or. Cricova, str. Luceafărul, 9, unde executa pedeapsa cu închisoare în baza sentinței de condamnare, acționând intenționat, urmărind premeditat scopul sustragerii de la executarea pedepsei la care a fost supus legal, în complicitate cu condamnatul aceluiași penitenciar Gheorghe Chiriac, au evadat din zona locativă a penitenciarului prin escaladarea edificiului de pază care delimitează zona locativă de zona de producere a Penitenciarului nr. 4 - Cricova și în acest moment, fiind observat

de către santinela de la turnul de control al penitenciarului care a declanșat alarma, a fost reținut în zona de producere a penitenciarului. Din motive și cauze independente de voința condamnatului Gheorghii Mahu, intenția sa criminală îndreptată spre comiterea infracțiunii de evadare din locurile de deținere nu a fost finalizată și prin urmare nu au survenit consecințele urmărite, deoarece ultimul, în timpul evadării, escaladând edificiul de pază care delimitează zona locativă de zona de producere a Penitenciarului nr. 4 - Cricova, a fost observat de către santinela de la turnul de control al penitenciarului care a declanșat alarma și în consecință, Gheorghii Mahu a fost reținut de către angajații penitenciarului în zona de producere a penitenciarului.

Acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art. 27, 317 alin. (2) lit. b) Cod penal, după semnele - *tentativa de evadare din locurile de deținere, săvârșită de persoana care execută pedeapsa cu închisoare, săvârșită de două persoane.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Vadim Lupan în numele inculpatului Gheorghii Mahu prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea acestuia.

În motivarea cerințelor sale, apărătorul a menționat că, învinuirea este bazată doar pe declarațiile a 2 martori care nu pot fi puse la baza condamnării, deoarece declarațiile lor sunt bazate pe afirmațiile terțelor persoane.

Potrivit extraselor prezentate de către inculpat în ședință, ce nu au fost anexate la dosar, se confirmă că mama lui Gheorghii Mahu trimitea sistematic bani atât pe contul de peculiu, cât și rudelor deținuților Vitalie Stolerov și Leonid Biancu, din motiv ca ultimii să nu-l maltrateze fizic și psihic pe inculpat, astfel ultimul a încercat să scape de deținuții nominalizați.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2018, a fost respins apelul declarat de către avocatul Vadim Lupan în numele inculpatului, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, necătând la faptul că inculpatul nu a recunoscut vina în cele imputate, instanța de apel a menționat că vinovăția acestuia a fost pe deplin dovedită de cumulul de probe administrate în respectiva cauză penală și anume: *declarațiile martorilor Ion*

Anton (f.d.152) și Vitalie Sacovschi (f.d.153); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.06.2016 cu planșe fotografice, prin care este descris și se observă aspectul general al penitenciarului nr.4 Cricova și al teritoriului parcurs de deținuți pentru a evada din penitenciar, inclusiv și locurile unde au fost depistați deținuții (f.d. 7-18).

Instanța de apel a menționat că, argumentele invocate de avocatul inculpatului cât și inculpat în apel au fost combătute prin probele administrate în respectiva cauză penală, or, martorii descriind situația întâmplată au perceput acțiunile inculpatului ca fiind acțiuni de evadare din locul de detenție.

Mai mult, nu au fost stabilite careva circumstanțe (*de exemplu: situații de conflict între inculpat și martori care își exercitau atribuțiile funcției pe care o dețineau*) ce ar pune la îndoială declarațiile lor.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic alegațiile inculpatului precum că era snopit în bătaie de 2 persoane, or, la materialele cauzei nu sunt probe ce ar confirma prezența leziunilor suportate de inculpat.

Referitor la pedeapsă aplicată inculpatului, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conform art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Gheorghii Mahu, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave. Circumstanțe atenuante conform prevederilor art. 76 Cod penal, nu au fost stabilite, iar circumstanță agravantă conform la art. 77 Cod penal, prima instanță corect a constatat faptul că inculpatul anterior a săvârșit o infracțiune similară.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, conform art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită.

Conform art. 81 alin. (3) Cod penal, mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată. Pentru comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 27, 317 alin. (2) lit. b) Cod penal, prima instanță corect i-a aplicat pedeapsa în mărime de 1 an închisoare.

Mai mult, instanța de apel a specificat că în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată prin noua sentință s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Hîncești din 13 noiembrie 2015, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. Decizia este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Vadim Lupan în numele inculpatului în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În motivarea cerințelor sale, apărătorul a susținut că, decizia instanței de apel este bazată pe presupuneri, or, declarațiile celor doi martori, nu pot fi luate în calcul ca fiind probe, deoarece aceștia nu au cunoscut faptele.

De asemenea, recurentul menționează aceleași argumente ca și în cererea de apel și anume că, instanța urma să ia în calcul extrasele prezentate de inculpat în ședință, ce nu au fost anexate la dosar, dar care confirmă că mama lui Gheorghii Mahu trimitea sistematic bani atât pe contul de peculiu, cât și rudelor deținuților Vitalie Stolerov și Leonid Biancu, din motiv ca ultimii să nu-l maltrateze fizic și psihic pe inculpat, astfel acțiunile ultimului nu au fost îndreptate spre a evada de la răspundere, dar doar a încercat să scape de deținuții care îl maltratau.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar declarat, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Din cuprinsul recursului declarat se reține că, recurentul invocă ca temeiuri de drept pct. 6), 8) și 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că: *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care hotărârile atacate nu cuprind motivele pe care se*

întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal consideră că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Din textul deciziei recurate se constată că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate și anume: *declarațiile martorilor Ion Anton (f.d.152) și Vitalie Sacovschi (f.d.153); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.06.2016 cu planșe fotografice, prin care este descris și se observă aspectul general al penitenciarului nr.4 Cricova și al teritoriului parcurs de deținuți pentru a evada din penitenciar, inclusiv și locurile unde au fost depistați deținuții (f.d. 7-18), apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora și care în ansamblul lor, nu au confirmat poziția apărării precum că ultimul nu se face vinovat de cele imputate.*

Cu referire la alegațiile apărătorului precum că, inculpatul prin acțiunile sale nu se eschiva de la executarea pedepsei penale, dar de la acțiunile de maltratare a deținuților Vitalie Stolerov și Leonid Biancu, instanța de recurs ordinar le respinge ca fiind neîntemeiate, or, la materialele dosarului lipsesc careva probe care să confirme poziția apărării.

Mai mult, Colegiul penal apreciază poziția apărării drept o metodă de eschivare de la răspunderea penală.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de către apărător - nu au fost întrunite elementele infracțiunii, specificat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs remarcă că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Subsecvent, Colegiul penal menționează că, din textul recursului rezultă că, în viziunea recurrentului probele administrate nu confirmă vina inculpatului în săvârșirea tentativei la infracțiunea prevăzută de art. 317 alin. (2) Cod penal, or, reieșind din materialele dosarului se constată că inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 317 alin. (2) lit. b) Cod penal, după semnele - *tentativa de evadare din locurile de deținere, săvârșită de persoana care execută pedeapsa cu închisoare, săvârșită de două persoane*, astfel instanța de apel corect a subliniat circumstanțele de

fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Prin urmare, Colegiul penal remarcă că, recurentul doar a specificat despre lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii imputate, fără a-și argumenta poziția.

La analiza prezenței temeiului de casare invocat și anume - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, instanța de recurs notează că, e necesar de a ține cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și cea de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corect, iar dacă injust fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acestea i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

În viziunea Colegiului penal, în prezenta speță temeiul invocat de către recurent nu este incident ca motiv de casare a deciziei instanței de apel atacate, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune și anume conform art. 317 alin. (2) lit. b) Cod penal, după semnele - evadarea din locurile de deținere, săvârșită de persoana care execută pedeapsa cu închisoare, săvârșită de două persoane.

Lecturând recursul se observă faptul că avocatul, critică decizia instanței de apel sub prisma aprecierii probelor care o consideră ilegală, astfel, Colegiul penal reamintește că, la această etapă nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, or, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

De asemenea, Colegiul penal susține că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor cuprinse în art. 6 CEDO.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, Colegiul penal constată că, în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de

instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vreă eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii atacate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, d declarat de către avocatul Vadim Lupan în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui *Mahu Gheorghii XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *26 iunie 2019*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan